

Europos regionų komiteto nuomonė. Tarpvalstybinio bendradarbiavimo stiprinimas. Ar reikia specialių teisinių nuostatų?

(2015/C 423/02)

Pagrindinis pranešėjas: Nikola DOBROSLAVIĆ (Kroatija, EPP), Dubrovniko ir Neretvos apskrities prefektas

I. BENDROSIOS PASTABOS

EUROPOS REGIONŲ KOMITETAS,

1. džiaugiasi, kad ES Tarybai pirmininkaujancio Liuksemburgo vyriausybė nusprendė tarpvalstybinio bendradarbiavimo stiprinimą priskirti savo pirmininkavimo ES prioritetams ir palankiai vertina dedamas pastangas šalinti šiam bendradarbiavimui trukdančias kliūtis siekiant didinti Europos ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą ir išnaudoti visą abipus sienų esančių vietovių potencialą; tarpvalstybinį bendradarbiavimą laikyti prioritetu ypač svarbu dabartinėmis sąlygomis, kai kyla abejonių dėl laisvo tarpvalstybinio judėjimo, nors šis bendradarbiavimas yra vienas svarbiausių Europos integracijos *acquis*;

2. taip pat palankiai vertina raginimą patobulinti tarpvalstybiniam bendradarbiavimui taikomą reglamentavimo sistemą tiek įgyvendinant konkrečias jau esamas teises nuostatas, susijusias su įvairiais šio bendradarbiavimo aspektais, tiek tobulinant ar papildant taikomą teisinę sistemą, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos priimti sektorių reglamentus ar konkrečioms vietovėms skirtas taisykles;

3. RK pabrėžia, kad tarpvalstybinis bendradarbiavimas gali būti svarbus regioninei miesto ir kaimo plėtrai, ir pažymi, kad Europos vietos ir regionų valdžios institucijų bendradarbiavimas šioms institucijoms padeda veiksmingiau atlikti užduotis ir ypač skatina pasienio regionus siekti pažangos ir vystytis;

4. pabrėžia, kad pasienio vietovės visų pirma veikia kaip Europos integracijos proceso laboratorijos, t. y. kaip erdvė, kurioje bendrosios rinkos ir kitų Europos politikos sričių kūrimas turėtų būti matomesnis negu kituose regionuose. Pasienio vietovės iš esmės yra išskirtinai įvairialypės kryžkelės, kuriose perspektyvų įvairovė ir kultūrų bei kalbų sinergija yra didžiausia;

5. pažymi, kad per pastaruosius 25 metus tarpvalstybinis bendradarbiavimas padėjo pasiekti didelę pažangą Europos Sąjungoje, visų pirma įgyvendinant programą INTERREG, taikant ją sudarančias Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (PNPP) ir Europos kaimynystės priemonę (EKP) ir kitus Europos teritorinio bendradarbiavimo modulius, kurių iki šiol pasiekti rezultatai vis dar netenkina, nes dar nėra visapusiškai panaudojamas šio bendradarbiavimo potencialas. Todėl daugiau dėmesio reikėtų skirti tolesniam tarpvalstybinio bendradarbiavimo stiprinimui ir jo susiejimui su kitomis esamomis priemonėmis (sanglaudos politika, programa „Horizontas 2020“, valstybės pagalba ir kt.), kad nepalankioje padėtyje esantiems pasienio regionams būtų taikomos specialios sąlygos;

6. atsižvelgdamas į jau įdėtas pastangas plėtojant tarpvalstybinį bendradarbiavimą, palankiai vertina įvairias regioninio bendradarbiavimo formas funkcinį teritorijų, makroregionų (Baltijos jūros strategija, Dunojaus strategija, Adrijos ir Jonijos jūrų regiono ir Alpių regiono strategija) ir vietos ir regionų valdžios institucijų lygmenimis;

7. pabrėžia tarpvalstybinio bendradarbiavimo stiprinimui priimtų teisinių priemonių reikšmę; pirmiausia reikėtų paminėti Europos Tarybos konvenciją dėl pasienio bendradarbiavimo tarp teritorinių bendrijų ir valdžios organų ⁽¹⁾, pagal kurią valstybės išipareigojo sudaryti palankesnes sąlygas savo šalių ir trečiųjų šalių jurisdikcijai priklausančių teritorinių bendrijų ir valdžios organų tarpvalstybiniam bendradarbiavimui ir jį skatinti. Taip pat svarbus yra reglamentas dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG) ⁽²⁾ ir Europos ekonominių interesų grupė, kadangi jos yra kokybiškos priemonės, padedančios užtikrinti teises priemones, būtinas, kad tarpvalstybinis bendradarbiavimas įgautų pagreitį;

8. pabrėžia ETBG atliekamą vaidmenį remiant ir skatinant tarpvalstybinį, tarptautinį ir tarpregioninį bendradarbiavimą tarp valstybių narių ar vietos ir regionų valdžios institucijų;

9. pabrėžia, kad ETBG yra lanksti sudėties požiūriu, kadangi sudaro daugiapakopio valdymo platformą, kuri suteikia galimybę įvairiems lygmenims priklausančioms ir skirtingos kompetencijos institucijoms veikti kartu, prisitaikant prie kiekvienos teritorijos poreikių;

II. KLIŪTYS, NELEIDŽIANČIOS STIPRINTI TARPVALSTYBINIO BENDRADARBIAVIMO

10. pažymi, kad plėtoti tarpvalstybinį bendradarbiavimą trukdo įvairios kliūtys, kurios stabdo pasienio regionų ekonomikos augimą ir neleidžia įgyvendinti Europos ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos tikslų; taip pat mano, kad kad šiam tarpvalstybiniam bendradarbiavimui iškyla ir nenuspėjamų kliūčių, kurias dažnai lemia valstybių narių ir vietos bei regionų veiklos vykdytojų veiksmai;

11. atkreipia dėmesį į tai, kad ES Tarybai pirmininkaujančio Liuksemburgo surengtas seminaras ir atliktas tyrimas parodė, kad tolesniam tarpvalstybinio bendradarbiavimo stiprinimui yra didelių kliūčių, pavyzdžiui, dažnai sunku įgyvendinti tarpvalstybinius projektus dėl teisės aktų sistemų skirtumų transporto, sveikatos, aplinkosaugos, civilinės saugos ir kt. srityse arba dėl skirtingų valstybių narių institucinių struktūrų, kurios susidaro dėl nevienodo teritorijų organizavimo, dėl nepakankamo teisinio tikrumo, kuris daro neigiamą poveikį tarpvalstybiniam veiklos vykdytojams ir bendroms tarnyboms, arba dėl ekonominio išsivystymo skirtumų abipus sienų, kuriuos lemia skirtingų nacionalinių aplinkybių darbo teisės, mokesčių ir socialinės apsaugos srityse, ir tai tik keletas pavyzdžių;

12. be kita ko pažymi, kad pasienio regionuose nacionalinės sveikatos apsaugos sistemos yra nesuderinamos, taip pat skiriasi sveikatos priežiūrą skubiosios pagalbos atveju reglamentuojantys teisės aktai, tad regionuose dirbant skirtingoms jurisdikcijoms priklausančioms sektoriaus darbuotojams kyla klausimas, kurią jurisdikciją jiems taikyti. Abipus sienų kyla problemų dėl sveikatos priežiūros paslaugų teikėjų ir valdžios institucijų darbo metodų skirtumų: pavyzdžiui, tam, kad būtų atlygintos išlaidos reikalingas išankstinis leidimas, todėl vietos gyventojams sunku greitai ir arti gauti sveikatos priežiūros paslaugas;

13. be to, laikosi nuomonės, kad ES Tarybai pirmininkaujančio Liuksemburgo tyrimo metu nustatytos tarpvalstybinio bendradarbiavimo kliūtys yra tik keletas orientacinių šių kliūčių pavyzdžių ir kad dėl šios priežasties reikėtų atlikti metodiškesnę ir išsamesnę visų šių kliūčių analizę;

14. palankiai vertina paskelbtą Europos Komisijos ketinimą iki 2016 m. pabaigos parengti kliūčių, sprendimų ir gerosios praktikos pavyzdžių tarpvalstybinio bendradarbiavimo srityje analizę, be kita ko prašo rengiant minėtą analizę pakviesti dalyvauti Europos regionų komitetą ir jį aktyviai įtraukti į bendrą rezultatų įvertinimą;

⁽¹⁾ Europos konvencija dėl pasienio bendradarbiavimo tarp teritorinių bendrijų ir valdžios organų, Madridas, 1980 m., Europos Taryba, Europos sutarčių serija Nr. 106. Taip pat žr. M. Perkmann (2003 m.) „Cross-Border Regions in Europe: Significance and Drivers of Regional Cross-Border Cooperation“. European Urban and Regional Studies, 10 dalis, Nr. 2, p. 153–171.

⁽²⁾ Reglamentas (EB) Nr. 1082/2006, grindžiamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 175 straipsniu; 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1302/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1082/2006 dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG) atsižvelgiant į patikslintas, supaprastintas ir pagerintas tokių grupių steigimo ir jų veiksmų įgyvendinimo sąlygas.

15. pabrėžia, kad norint parengti kokybišką tarpvalstybiniam bendradarbiavimui išskylančių kliūčių analizę ir rasti tinkamų sprendimų kliūtims pašalinti būtina aiškiai apibrėžti pasienio regiono sąvoką ir apie šį bendradarbiavimą turėti reikiamų duomenų. Todėl apgailestauja, kad šiuo klausimu nėra tinkamų statistinių duomenų apie kiekvieną pasienio regioną ir kad labai skiriasi valstybių narių statistinių duomenų stebėsenos užtikrinimo būdai;

16. ragina Komisiją atsižvelgti į tarpvalstybinių kliūčių analizę, kurios jau atliktos pasienio regionų užsakymu ir pagal tarpvalstybines programas;

III. POLITINĖS REKOMENDACIJOS

17. pabrėžia, kad svarbu skatinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą ir jam sudaryti palankesnes sąlygas, kad visoje Sąjungos teritorijoje pavyktų užtikrinti subalansuotą visų regionų vystymąsi kartu siekiant mažinti kiekvieno jų išsivystymo skirtumus, vadovaujantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 174 straipsniu; be kita ko pažymi, kad atsižvelgiant į ekonominio išsivystymo lygį kai kurių pasienio regionų padėtis yra nepalanki, visų pirma kai, lyginant su kitais, palankesnėje vietoje esančiais pasienio regionais, pastebimi ryškūs ekonominės gerovės lygio skirtumai. Tai pasakytina ir apie pasienio regionus, kurie ribojasi su trečiosiomis šalimis ir atokiausiuose Europos regionuose; todėl, siekdamas pagerinti nepalankią kai kurių regionų padėtį, ragina griežčiau taikyti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 174 straipsnio nuostatas, susijusias su teritorine sanglauda;

18. primygtinai pabrėžia, kad nepaprastai svarbu nenuilstant dėti pastangas ir šalinti tarpvalstybiniam bendradarbiavimui išskylančias kliūtis; tai yra nuolatinis uždavinys, kurį sprendžiant kartu reikia gilinti Europos integracijos procesą. Todėl jis palankiai vertina teisėkūros iniciatyvas ir taip pat siūlo, kad tarpvalstybinio bendradarbiavimo svarba tinkamai atsispindėtų finansiniuose asignavimuose, skirtuose tolesniam šio bendradarbiavimo plėtojimui;

Dabartinė teisinė sistema ir naujas ES Tarybai pirmininkaujančio Liuksemburgo pasiūlymas

19. pabrėžia, kad ieškant sprendimo, kaip pašalinti nustatytas tarpvalstybinio bendradarbiavimo kliūtis, ir atsižvelgiant į Administracinės naštos mažinimo Europos Sąjungoje veiksmų programos (REFIT) ⁽³⁾ rezultatus, išeities tašku reikėtų laikyti aptariamam bendradarbiavimui šiuo metu taikomas nuostatas siekiant užtikrinti visapusišką jų įgyvendinimą;

20. primena, kad pagal Europos Tarybos konvencijos dėl pasienio bendradarbiavimo tarp teritorinių bendrijų ir valdžios organų 4 straipsnį konvenciją pasirašiusios šalys įsipareigojo stengtis išspręsti teisinio, administracinio ar techninio pobūdžio sunkumus, trukdančius tarpvalstybinio bendradarbiavimo vystymui ir sklandžiai eigai, ir konsultuotis tarpusavyje dėl šių sunkumų sprendimo;

21. palankiai vertina naujausią ES Tarybai pirmininkaujančio Liuksemburgo iniciatyvą pateikti pasiūlymo projektą dėl naujos teisinės priemonės, kurio tikslas būtų sudaryti sąlygas su konkrečiu tarpvalstybiniu projektu susijusioms valstybėms narėms susitarti dėl visų šių valstybių narių galiojančius teisės aktus apimančios teisinės sistemos, kuri būtų taikoma tik šiam konkrečiam tarpvalstybiniam projektui. Tai leistų prisidėti prie sanglaudos pasienio zonose didinimo. Nors ši priemonė būtų susijusi su iniciatyvomis, kurioms nebūtina reikalingas ES finansavimas, ji svariai prisidėtų prie rengiamos diskusijos dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo ateities ir apskritai ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos visoje ES tikslų;

22. pažymi, kad 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1082/2006 dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG), kurį iš dalies pakeitė Reglamentas (ES) Nr. 1302/2013, kuriuo siekiama įgyvendinti tarpvalstybinio bendradarbiavimo projektus ir juos valdyti pagal skirtingas nacionalines teisinio pobūdžio taisykles ir procedūras, jau pateikta viena priemonė tarpvalstybiniam bendradarbiavimui ES lygmeniu gerinti; pabrėžia, kad abi šios priemonės teisiškai yra skirtingo pobūdžio: ETBG teisinė sistema taikoma tik jos nariams, o Liuksemburgo pasiūlymu sukurta sistema būtų taikoma konkrečiam tarpvalstybiniam projektui, įgyvendinamam aiškiai geografiškai apibrėžtoje teritorijoje;

⁽³⁾ Administracinės naštos mažinimo Europos Sąjungoje veiksmų programos galutinė ataskaita http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/admin_burden/docs/com2012_746_swd_ap_en.pdf. Daugiau informacijos apie programą REFIT rasite adresu http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/index_en.htm

23. palankiai vertina visus supaprastinimus, atliktus iš dalies pakeistame ETBG reglamente, kuris įsigaliojo 2014 m. birželio 22 d.; kai kurie iš šių supaprastinimų atlikti atsižvelgiant į RK pasiūlymą; tačiau apgailestauja, kad kai kurios valstybės narės neskubėjo priimti šių iš dalies pakeistą ETBG reglamentą; todėl ragina valstybes narses dėti dvigubai daugiau pastangų jį įgyvendinant ir sudaryti palankias sąlygas jų teritorijose steigti ETBG, turint omenyje tai, kad pagal šį reglamentą galima lanksčiau ir geriau steigti ir registruoti ETBG ir apibrėžti jų užduotis;

24. mano, jog turint omenyje tai, kad yra ETBG reglamentas ir siekiant išnaudoti visas reglamento galimybes tarpvalstybiniam bendradarbiavimui stiprinti perkeliant reglamentą į visų valstybių narių teisinės sistemas, pirmiausia reikėtų atsižvelgti į proporcingumo principą svarstant papildomas teisinės priemones; be to, mano, kad pasitaiko atvejų, kai kitokio pobūdžio, o ne ETBG, teisės aktas gali būti naudingas siekiant pašalinti konkrečias tam tikram tarpvalstybinio bendradarbiavimo projektui iškilusias kliūtis;

25. teigiamai vertina pasiūlyme išdėstytą požiūrį, kuriuo siekiama gerinti tarpvalstybinio bendradarbiavimo priemonių kokybę pasiūlant bendrą priemonę, pagal kurią nebūtų steigiamas naujas juridinio asmens statusą turintis subjektas ir tokiu būdu būtų daroma pažanga siekiant tikslo taikyti iš anksto apibrėžtas taisykles įgyvendinant bendras iniciatyvas dviejose ar kelete valstybių narių; tai būtų galima vertinti kaip pripažinimą, kad ETBG koncepcija yra sėkminga;

26. atkreipia dėmesį į tai, kad šiuo metu pasiūlymas dėl naujos priemonės kelia nemažai klausimų, kuriuos reikės tinkamai apsvaistyti per artėjančias diskusijas:

- galiojančiai teisei pradėjus taikyti specialias išimtis siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tarpvalstybiniam bendradarbiavimui gali būti padarytas poveikis bendrajai rinkai ir tai neatitiktų Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 175 straipsnio 3 dalies taikymo srities; todėl reikėtų atlikti išsamią šios teisės priemonės teisinio pagrindo analizę,
- RK prašo aiškiau apibrėžti intervencijos sritis, kuriose būtų taikomas naujasis reglamentas, atsižvelgiant į skirtumą tarp Sąjungos kompetencijos, valstybių narių kompetencijos ir bendros kompetencijos. Šiuo klausimu, atrodo, nepakanka nurodyti nuostatas dėl ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos (SESV 174–178 straipsniai),
- dėl siūlomos teisinės priemonės galėtų kilti prieštaravimo Konstitucijai klausimas, jei valstybė narė būtų raginama savo teritorijoje taikyti kitos šalies teisės aktus. Šios specialios išimties ir išlygos būtų taikomos tik pasienio regionuose ir jas reikėtų ištirti išsamiu; kai Komisija atliks trūkumų analizę ir bus padaryta išvada, kad reikia tokio pobūdžio naujos teisinės priemonės, reikės atlikti išsamią šio naujo reglamento analizę;

27. pažymi, kad nors ETBG konvencijoje nustatyti uždaviniai ir misija yra skirti tik pačiai grupei ir jos nariams ir ETBG negali priimti teisės aktų, jų įgyvendinti ir užtikrinti jų vykdymo, t. y. jos pagrindu negalima imtis šių veiksmų tarpvalstybiniu lygmeniu, grupė gali valdyti viešąją infrastruktūrą, teikti viešąsias paslaugas, teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, naudoti ir valdyti viešuosius išteklius siekiant bendro intereso tikslų, jei visa veikla atitinka pagrindinius Sutarties principus ir tenkina valstybių narių bendro pobūdžio interesus; todėl mano, kad dabartinis ETBG reglamentas yra gera teisinė sistema tokiai veiklai, nors ir būtų galima apsvaistyti papildomas formules, kurios sudarytų palankesnes sąlygas tarpvalstybiniam bendradarbiavimui konkrečioje teritorijoje;

Būtina suinteresuotiesiems subjektams rengti supažindinimo ir informavimo kampanijas apie dabartinės teisinės sistemos, visų pirma ETBG reglamento, teikiamas galimybes plėtoti tarpvalstybinį bendradarbiavimą

28. pabrėžia, kad naudojantis tarpvalstybinio bendradarbiavimo mechanizmu – ETBG – pagrindinės problemos kyla dėl to, kad trūksta žinių ir informacijos, stinga pasitikėjimo, nerodoma reikiama politinė valia, todėl, siekiant stiprinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą, būtina aktyviau rengti supažindinimo ir informavimo kampanijas suinteresuotiesiems subjektams apie dabartinės teisinės sistemos, visų pirma ETBG reglamento, teikiamas galimybes plėtoti šį bendradarbiavimą;

29. ragina Europos Komisiją ir valstybes nares, bendradarbiaujant su Europos regionų komitetu, dėti daugiau pastangų skelbiant ir aiškinant, kokį vaidmenį gali atlikti ETBG kaip priemonė, sudarant galimybę geriau tenkinti vietos lygmens poreikius pasienio regionuose;

Teisinės sistemos ir įgyvendinimo metodų paprastumo skatinimas

30. ragina siekti kuo paprastesnės teisėkūros sistemos, pagal kurią visi nauji teisės aktai ar visi galiojančių teisės aktų pakeitimai paprastintų tarpvalstybinių projektų įgyvendinimo procedūras neatsižvelgiant į tai, ar šie projektai finansuojami iš ES biudžeto. Todėl laikosi nuomonės, kad ES Tarybai pirmininkaujancio Liuksemburgo pasiūlymas yra naudingas indėlis į netrukus vyksiančias diskusijas dėl teisės aktų rinkinio kitam programavimo laikotarpiui;

31. palankiai vertina tai, kad laikantis subsidiarumo ir vietos demokratijos principų Liuksemburgo pasiūlyme vietos ir regionų valdžios institucijoms suteikiamas pagrindinis vaidmuo, kuris leidžia pasienio regionams ir miestams imtis iniciatyvos ir sudaryti tarpvalstybinius susitarimus Europos lygmeniu, nustatyti, kokios teisinės nuostatos yra reikalingos, parengti konvencijos projektą ir pateikti jį galutinai tvirtinti kompetentingoms atitinkamų valstybių narių valdžios institucijoms;

32. siūlo ETBG taikyti supaprastintą pritarimo procedūrą tais atvejais, kai jau yra anksčiau sukurta struktūra, pavyzdžiui, euroregionas ar darbo grupė, vadovaujantis 1980 m. Europos Tarybos priimta konvencija dėl pasienio bendradarbiavimo tarp teritorinių bendrijų ir valdžios organų ir jos protokolais bei vėliau sudarytomis dvišalėmis sutartimis;

33. naujos teisinės priemonės sukūrimo tarpvalstybinio bendradarbiavimui skatinti pasienio regionuose klausimu norėtų pabrėžti, jog Europos Sąjungos sutartyje numatyta, kad Sąjunga gerbia esmines valstybių narių funkcijas, įskaitant valstybės teritorinio vientisumo užtikrinimą (4 straipsnis);

ES fondų išteklių naudojimo būdo adaptavimas

34. atkreipia dėmesį į įvairias procedūras, taikomas įgyvendinant tarpvalstybinio bendradarbiavimo projektus, kuriuose dalyvauja keletas partnerių iš ES valstybių narių ir trečiųjų šalių, ir tikrinant, kaip jie vykdomi, taip pat pažymi, kad dėl dalyvių įvairovės susijusias programas ir iniciatyvas įgyvendinti sunku, todėl primygtinai prašo toliau paprastinti ES finansuojamų tarpvalstybinių programų ir projektų planavimo ir valdymo procedūras, visų pirma susijusias su nedidelės apimties vienkartinių tarpvalstybinių projektų įgyvendinimu, ir šias procedūras vienodai taikyti visiems suinteresuotiesiems subjektams; norėtų, kad būtų rastas paprastas ir greitas darbo metodas projektų įgyvendinimo administracinio ir teisinio pobūdžio klausimams spręsti;

35. primygtinai ragina valstybes nares palengvinti privačių dalyvių įtraukimą, siekiant remti augimo skatinimo pastangas, nuolatinės darbo vietas ir perspektyviai bei veiksmingai įtvirtinti projektų rezultatus;

36. ragina valstybes nares į savo būsimas veiksmų programas įtraukti esamas ir potencialias ETBG;

37. pažymi, kad 2014–2020 m. finansinio programavimo laikotarpiu teritorinio bendradarbiavimo programų rengimo ir priėmimo procedūros yra labai lėtos, o tai vėliau darys neigiamą poveikį minėtų programų įgyvendinimo rezultatams; ragina Europos Komisiją prisiimti didesnių išpareigojimų ir didinti pagalbą dalyvaujančioms šalims rengiant ir įgyvendinant programas;

38. ragina ES ypatingą dėmesį skirti fondų naudojimui pasienio regionuose, kurie ribojasi su trečiosiomis šalimis ir atokiausiais Europos regionais, siekiant gerinti fondų lėšomis finansuojamų tarpvalstybinių projektų įgyvendinimą;

39. ragina Europos Komisiją toliau paprastinti procedūras, kad būtų sudaromos palankesnės sąlygos įgyvendinti tarpvalstybinius projektus ir pradėti nacionaliniu lygmeniu naudojamų fondų pritaikymo procesą bei šiuo tikslu numatyti galimybę automatiškai susieti ES fondus su tarpvalstybiniais projektais;

40. ragina Europos Komisiją, remiantis kliūčių, sprendimų ir gerosios praktikos pavyzdžių analizės rezultatais tarpvalstybinio bendradarbiavimo srityje kartu su Europos regionų komitetu parengti ilgalaikę strategiją siekiant šio tarpvalstybinio bendradarbiavimo pažangos bei susijusių veiksmų planą. Strategija ir veiksmų planas būtų taikomi keleto valstybių narių pirmininkavimo Europos Sąjungai laikotarpiu ir tokiu būdu būtų užtikrinta, kad net pasibaigus Liuksemburgo pirmininkavimui šios šalies pradėtas darbas bus ilgalaikis ir tęsiamas;

41. rekomenduoja, kad diskusijos dėl šio naujo reglamento sudarytų platesnio masto diskusijas dėl sanglaudos politikos ateities. Vidutinio laikotarpio tikslas būtų ne tik reikalauti, kad valstybės narės visapusiškai ir veiksmingai taikytų reglamentą dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės, bet ir didintų informuotumą apie jo įgyvendinimą ar teiktų galimus pakeitimus, kaip pašalinti jo trūkumus, ir ragina Komisiją apsvarstyti Liuksemburgo pasiūlymą ir toliau jį rengti atsižvelgiant į šiuo metu Komisijos atliekamos tarpvalstybinio bendradarbiavimo peržiūros rezultatus;

42. galiausiai pabrėžia, kad svarbu laikytis subsidiarumo principo ir ugdyti pasitikėjimą, lojalumą ir bendradarbiavimą, kurie būtini centrinėms ir vietos ir regionų valdžios institucijoms norint visapusiškai ir veiksmingai plėtoti tarpvalstybinį bendradarbiavimą.

2015 m. spalio 13 d., Briuselis

*Europos regionų komiteto
pirmininkas*

Markku MARKKULA
